

Det fremgik heraf, at man i Slutningen af 1942 forsøgte, om man ved Hjælp af Saftroer uden for Sukkerordningen kunde skaffe en Merproduktion af Sukker til Veje og derigennem blive i Stand til at imødekomme et fra norsk Side fremsat Ønske om Levering af Sukker. Efter Handelsministeriets Opfordring blev der fra Sukkerfabrikkernes Side sat en Kampagne i Gang for at faa leveret disse Saftroer, men Resultatet blev meget ringe.

I Foraaret 1943 rejstes Spørgsmaalet atter, idet der blev rettet Forespørgsler til Handelsministeriet om, hvorledes det laa med Hensyn til at fabrikere Sukkersaft af Fodersukkerroer og Sukkerroer til Foderbrug. Saaledes som Sukkerloven er formuleret, maatte man svare, at Handelsministeriet ikke efter Sukkerloven havde nogen Beføjelse til at gribe ind i denne Produktion, men at der i Henhold til Loven af 1873 — altsaa da vi begyndte paa den Produktion her i Landet —, Loven om Sukkerafgift, udkrævedes en Tilladelse fra Tolddepartementet, hvilken efter Praxis ikke kunde nægtes, naar visse Kontrolforanstaltninger var etableret. Man traf dog, for i nogen Grad at være orienteret om hele Udviklingen, den Aftale med Tolddepartementet, at Handelsministeriet skulde have Meddelelse om, hvilke Tilladelser der blev givet, og hvorledes de udnyttedes, hvilket ogsaa hidtil er sket.

I Slutningen af Marts 1943 udfærdigedes de første Tilladelser fra Tolddepartementets Side, men som Følge af det stærkt fremrykkede Tidspunkt var de tilstedeværende Beholdninger af disse Roer relativt smaa, saa at denne Produktion ikke fik større Betydning eller Omfang paa daværende Tidspunkt. Da man fra Myndighedernes Side havde Interesse i at udnytte en Sødstofkilde, der ellers ikke vilde blive udnyttet, blev der med Sukkerfabrikkerne truffet Aftale med Hensyn til Oparbejdningen af disse Saftroer, hvilket skulde ske — altsaa for ikke at influere paa selve Udnyttelsen af Sukkerroerne — før den ordinære Kampagne eller efter dennes Afslutning. Endvidere blev det tilkendegivet, at der ikke vilde blive stillet udenlandsk Brændsel til Raadighed til denne Produktion. Da Produktionen viste sig at faa et vist Omfang, ansaa man det fra Prisdirektoratets Side for fornødent at gribe prisregulerende ind, og den 8. December 1943 udsendte Prisdirektoratet Meddelelse om en Maksimalpris paa Sukkersaft. Prisdirektoratets Bekendtgørelse fornyedes den 20. Juni 1944 og senest den 20. Oktober 1945.

Den fremstillede Sukkersaft forhandlede i Butikkerne, saa at Befolkningen fik Lejlighed til at købe den, men det var navnlig Industrien, der havde Interesse i at benytte Saften. Da det var af Betydning for Industrien at underkaste Sukkersaften en yderligere Behandling, blev der truffet den Ordning,